

The LED Weekly

Volume 15, No. 5 April 5, 1998

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

voviled@ix.netcom.com

Tờ báo hằng tuần ĐIỀN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

LỜI MỞ ĐẦU

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiên ta đi tiên chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tào
Chơn tâm thức giác nhiệm màu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

THƯ' NGỎ

DỪNG HÀNH

Dừng hành thanh tịnh trí tâm an
Rõ lý Trời ban tự bạc bàn
Có đất có Trời cùng chuyển tiến
Thực hành chất phác tự mình an.

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 8-2-98 đến 14-2-98

Copyright (C) 1998 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. Tại sao người tu thiền lại tự giải bớt sự tham dâm sắc dục ?
2. Làm sao mới được trong lành ?
3. Khoa học kỹ thuật có giúp ích cho sự hiện diện của thân hình tại thế hay không ?
4. Trong ba cõi cõi nào nặng nhứt ?
5. Làm người làm sao không tham ?
6. Nhận lãnh của Đại Bi thì phải nhận cách nào ?
7. Chiều sâu của chơn lý nằm ở đâu ?

Monaco, 08/02/98 2 :20 AM

Hỏi: Tại sao người tu thiền lại tự giải bớt sự tham dâm sắc dục ?

Đáp: Thừa người tu thiền bằng lòng ngồi xuống lập lại sự quân bình của nội tâm, giải bớt sự hướng ngoại tham dâm không cần thiết cho tâm lần thân, chuyên cần tu sửa, hỗ trợ cho phần hồn tiến hóa tốt.

Kệ :

Thực hiện quân bình tâm tiến hóa
Hòa cùng vũ trụ tự tâm qua
Từ bi rộng mở đường tu tiến
Xây dựng bền lâu tâm trí hòa.

Monaco, 09/02/98 3 :50 AM

Hỏi: Làm sao mới được trong lành ?

Đáp: Thừa phải hướng thượng hành pháp tự giải thì mới được trong lành, hội nhập với ánh sáng vô cùng tận của thiên giới, nơi đó mới thật là trong lành và chất phác.

Kệ :

Thực hành tự đạt trí tâm an
Chất phác luân lưu tự bạc bần
Nguyên lý thâm sâu tu tự tiến
Bình minh khai triển tự phân bần.

Monaco, 10/02/98 3 :45 AM

Hỏi: Khoa học kỹ thuật có giúp ích cho sự hiện diện của thân hình tại thế hay không ?

Đáp: Thừa khoa học kỹ thuật rất hữu ích cho sự truyền tin lưu niệm bất cứ một tài liệu hữu ích cho quần sanh, lúc nào cũng sống động và gieo rắc trong tâm thức của mọi người đúng theo thị hiếu của người cần nó.

Kệ :

Truyền tin đánh thức sự thăm dò
Nhắc nhở cho nhau tự sách đo
Truyền cảm tâm người trong thức giấc
Tự mình cảm thức tự mình đo.

Monaco, 11/02/98 3 :40 AM

Hỏi: Trong ba cõi, cõi nào nặng nhứt ?

Đáp: Thừa trong ba cõi Thiên Địa Nhân, chỉ có cõi Nhân là nặng nhứt, vì âm dương hợp nhứt mới thành người, tràn đầy nghiệp lực, từ mọi trạng thái

đã hình thành, suốt kiếp làm người phải lo tu sửa giải tiến thì phần hồn mới có cơ hội về trời.

Kệ :

Giải thông một kiếp rõ tình Trời
Thức giấc tâm tu được nghỉ ngơi
Xuất phát đi lên quy một mối
Tình trời cao đẹp sống nơi nơi.

Monaco, 12/02/98 2 :40 AM

Hỏi: Làm người làm sao không tham ?

Đáp: Thừa người không tham là người biết quý trọng sự phục vụ của Thượng Đế hằng giờ phút khắc, thì mới hiểu được sự hiện hữu của chính mình đã nhờ ai mà có ? Biết quý trọng thân xác, tức là cơ đồ của Thượng Đế đang ẩn tàng trong cơ giới của nội tâm, chỉ biết kính phục đáng toàn năng mà hành sự.

Kệ :

Biết mình cấu trúc bởi nơi nào
Chẳng dám tham dâm chẳng ước ao
Sự thật do Trời nay mới có
Bằng lòng học hỏi trước như sau.

Monaco, 13/02/98 4 :00 AM

Hỏi: Nhận lệnh của Đại Bi thì phải nhận cách nào ?

Đáp: Thừa nhận lệnh của Đại Bi là tự nhiên sáng suốt, thao thao bất tuyệt, tận độ quần sanh vô quái ngại.

Kệ :

Óc thời sáng suốt tự phân qua
Tận độ quần sanh rất mặn mà
Muôn loại quy hồi trong thức giấc
Tâm linh tiến hóa chẳng gần xa.

Monaco, 14/02/98 4 :15 AM

Hỏi: Chiều sâu của chơn lý nằm ở đâu ?

Đáp: Thừa chiều sâu chơn lý nằm ở siêu nhiên và hồn nhiên, chỉ có người thật tâm tu thiền mới tự cảm thức điều này, sự thật trong thật là bất khả luận bàn.

Kệ :

Vui hành tâm thức hướng thanh quang
Vị trí phân minh tự bạc bần
Ai nhắc ai thương tình quyền luyện
Ánh quang thanh tịnh tỏa như vàng.

THƯ TỪ LAI VĂNG

Qua Mục Thư Từ Lai Văng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

BH, ngày 7 tháng 2 năm 1998

Kính gửi Ông Tám thân thương,

Đầu năm mới con kính chúc ông Tám nhiều sức khỏe, trường thọ để điều dắt chúng con tu tiến. Con xin lỗi ông Tám con không gọi bằng Thầy như những người bên đó, để nhớ lại thời ông Tám còn ở Việt Nam. Chúng con rất là vui sướng, mà bây giờ không biết chừng nào mới được gặp ông Tám. Lúc ông Tám đi rồi con không biết gì hết, con tưởng ông Tám còn ở BL nên mua thuốc đi thăm ông Tám thì anh Long nói để ảnh gói dùm chứ không cho đi gặp ông Tám. Con và chị L đến nhà ông Tám, ở đó nói ông Tám đi rồi, con không tin, mới chạy lại nhà chị N để hỏi thăm, chạy tới chạy lui mấy lần cũng không gặp, mà lại nhà chị N thì đâu có được vô nhà, phải ngồi núp ở ngoài trước đọi, vì nếu vô nhà anh chị N chưởi tụi con, nói tụi con rủ chị N đi vượt biên, ông uống rượu say chưởi tụi con quá trời, chờ mãi hết xe đồ chúng con phải đi thất thủ như người mất hồn (ông Tám thấy tội nghiệp tụi con ghê chưa ?) Sau đó con có viết cho ông Tám 2 lá thư đều không được trả lời, lúc đó bà PY trả lời thư từ cho Thầy, cho nên con buồn lắm. Lúc đó anh L lên nhà còn giảng đạo, nhưng con bắt được anh L làm chuyện không tốt trên gác nên con nói tránh là công an lúc này khó lắm, thôi anh đừng tới nữa (bắt đầu ảnh nói xấu con là lúc này MS nó bỏ tu rồi cho nên không cần tới nhà nó nữa, nhưng con không dám nói chuyện này với ai hết, vì sợ nói ra những người mới tu sẽ mất niềm tin, vì vậy con cũng bị mất trốn luôn (con nói thiệt ông Tám đừng rầy con nhe). Lúc đang buồn bạn bè rủ con đi theo ông thầy uống nước lạnh đi thất, rồi cuộc rồi ông cũng bỏ xác, con nghĩ mà buồn chắc tại con không có duyên với đạo pháp, cho nên Thầy nào cũng bỏ con. (Lâu lắm rồi bạn đạo không đến nhà con), tự

nhiên 2-9 vừa qua sinh nhật ông xã con (ông xã con đang bị bệnh nước vô phổi và tăng xông qua tim) ngay ngày hôm đó thì có hơn 20 người bạn đạo các nơi ngồi thiền chung nhà anh L, xong rồi nói nhớ MS, tới thăm đi, nên con cho đó là cái duyên nhắc nhở chúng con trở lại Pháp Lý....

Từ này giờ lo kể lể làm nũng với Ông Tám một chút. Con đã gặp nhiều Thầy nhưng con thương ông Tám nhiều nhất mà cũng giận ông Tám nhiều nhất, vì viết thơ mà không được trả lời, mà đi sai đường ông Tám cũng không rầy la. Con giận là vì lúc đó con nghĩ ở nước ngoài mọi người đều đầy đủ vật chất lẫn tinh thần, còn ở đây con bị ngược lại nên lúc đó con buồn lắm, con nghĩ là ông Tám đã quên con rồi, con còn nhớ lúc ở trên lầu M N P, con có hỏi ông Tám khi nào ông Tám ở xa con nhắc ông Tám có biết không ? Ông Tám nói: Có, sao không biết !

Vậy bây giờ con bắt đền ông Tám làm sao để con trở lại Pháp Lý cho tinh tấn thì con mới tin rằng ông Tám không quên con. Từ này giờ con làm nũng với ông Tám đó, chỉ vì nhớ ông Tám quá nên đặt viết xuống là viết lung tung, mong rằng ông Tám hiểu thấu lòng con, giúp con vượt qua lúc khó khăn này, giữ vững niềm tin.

Con mong sao gặp lại ông Tám ở Việt Nam một ngày gần đây. Con cầu chúc gia đình được an khang, ông Tám sống trên trăm tuổi để điều dắt chúng con trên mọi lãnh vực. Thương ông Tám nhiều.

Con,

NTS

TB: rất mong được trả lời !

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Manila, ngày 27 tháng 3 năm 1998

TS con,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 7/2/98, được biết con nhờ giận buồn mà mới nhớ được ông Tám, hạ bút tỏ thể cùng ông Tám đôi lời thắc mắc của nội tâm, vì sự tự ái chưa dứt bỏ được. Con đã có lòng nhớ thương đến ông Tám, nhưng không biết tội nghiệp ông Tám. Trong lúc đó, ông Tám làm việc ngày đêm, thư từ tràn ngập, bạn đạo tội nghiệp thấy ông Tám trả lời cho con, vì ông Tám không rảnh.

Ngược lại con lại trách móc ông Tám và tự chạy theo đường lối khác, thay vì đường lối tự giải nghiệp tâm của ông Tám đã và đang hành. Mãi cho đến nay, ông Tám vẫn bình an và thắng tiến theo con đường tu học sẵn có. Nhìn lại con, thì con đã bỏ bê chính con, chạy theo đường lối khác hơn mà chính con đã tự chọn từ lúc đầu. Con lại càng tạo sự bơ vơ cho tâm thức của chính con. Có pháp không hành, có tâm không phát, tự giày xéo lấy chính mình. Đã khổ lại càng khổ thêm, bỏ quên nguyên lý tận độ sanh tồn của Trời Đất. Không hành pháp thì không phát triển huyền bí của nội tâm được. Nghiệp lực của tình đời lôi cuốn làm càng ngày tâm thức lại càng lún sâu. Con đang có một thể xác vi diệu của Trời Đất đã ân ban hình thành. Con được sự phục vụ đầy đủ, có thanh khí điển của càn khôn vũ trụ, nâng niu và xây dựng cho con hàng ngày. Con có một thể xác tự động, nói năng nhìn thấy, đi đứng toàn là tự động, nhưng chỉ thiếu có thanh tịnh, không chịu thực hành một pháp khứ trước lưu thanh, giải tiến tâm linh trong chiều tiến hóa của Trời Đất đã sẵn có, là một lầm lỗi nghịch thiên tạo loạn cho chính mình. Từ ngày ông Tám xa VN cho đến nay, một lòng không thay đổi. Ngày đêm niệm Phật, tự khai mở huyền bí của nội tâm, hướng về thanh tịnh, phục vụ mọi người ở xung quanh. Đến nay ông Tám vẫn khỏe mạnh.

Nhờ khoa học tân tiến, ông Tám mới có dịp phục vụ con ở giờ phút này, để cho con cảm thấy sự sống còn của tâm thức luôn luôn hằng hữu, ngược lại ô trước vô minh tham dâm tạo khổ, cuối cùng cũng sẽ tan rã như tuyết sương. Vạn sự trên đời là không, chỉ có tâm thức là vô sanh bất diệt mà thôi. Ông tu ông đắc là vậy. Người tu thiếu dứt khoát thì sẽ bị sự lôi cuốn của tình đời đen bạc và trách móc lẫn nhau mà thôi.

Nếu con cảm thức được phần hồn là vô sanh bất diệt thì con tái tục chung hành một đường lối

của ông Tám đã và đang hành, thì con sẽ được tự cứu.

Ước mong con hướng về thanh tịnh và tự phát triển tâm từ bi mà tu. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

VN, ngày 18 tháng 2 năm 1998

Kính thưa ông Tám,

Trước đây trong chiến tranh ở Việt Nam, vì sợ phải chết nên gia đình con có thỉnh mấy vị Thầy bùa lữ ban người Miên đến nhà con cho uống bùa phép và đồ hộ mạng gồm có: khăn bùa, ngải rùng, nanh heo, dây cà tha mang trong người dùng để tránh nạn tai. Thời gian sau, con được biết Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp của Ông Tư và Ông Tám, con có tập một thời gian nhưng mỗi ngày công phu đều bị ảnh hưởng của bùa ngải công phá, khó hành được pháp thiện, tức giận con đem tất cả các bùa ngải trên đồ xăng vô đốt, tức thời bị điện (Thần Hỏa) nhập vào xác. Sau đó con đã đến nhà ông Tám lúc đó ở Chợ Lớn để nhờ cứu hộ. Ông Tám đã bảo về nhà ngưng Thiền, chỉ niệm Lục Tự Di Đà và làm Pháp Luân nằm trong vòng 6 tháng mới được thiện lại.

Kính thưa ông Tám, nhờ sự chỉ dạy trên, giờ con đã được thanh nhẹ, con vô cùng biết ơn ông Tám. Sẵn đây, con có vài thắc mắc nhỏ về vấn đề tu học. Kính xin ông Tám giải đáp cho:

1) - Lúc chưa theo Pháp Lý con cân nặng 45 ký, bây giờ con đã lên được 60 kg, tâm lý vững vàng, sinh lý khỏe mạnh. Con tuổi trẻ không ham danh lợi, mà chỉ thích tình thì phải làm sao ?

2) - Gần đây có rất nhiều bạn đạo ở nước ngoài về Việt Nam nói rằng Việt Nam quá trước, sau khi về phải mất một thời gian thanh lọc mới lấy lại điển. Thưa ông Tám, như vậy chúng con đang ở đây hằng ngày phải sống trong trước thì sẽ ra sao ?

3) - Ngày xưa, lúc ở Việt nam, ông Tám có dạy chỉ cần một câu kinh, một bài thơ là có thể tu đắc đạo. Sao bây giờ các bạn đạo nước ngoài nói rằng ông Tám dạy lại phải cần có nhiều kinh sách, bài giảng mới, nghe và xem bằng hình và sinh hoạt

Mục Bé Tám qua báo Vô Vi LED, cùng đeo huy hiệu Vô Vi thì mới có cơ hội tiến theo đà tiến văn minh của Phật Pháp. Chúng con ở Việt Nam làm sao có được tài liệu trên.

Rất mong được ông Tám hồi âm.

Con,
DVH

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Manila, ngày 27 tháng 3 năm 1998

H con,

Thầy đã vui nhận được thư con đề ngày 18/2/98 được biết con đã vượt qua sự ràng buộc của âm binh bùa phép. Nay con còn dính líu tình cảm ô trược, hại thân xác. Con cần thật tâm hướng về thanh tịnh, phát triển tâm linh thì mới vượt khỏi cái vòng lẩn quẩn của nghiệp duyên, mà hướng thẳng về thanh tịnh, dứt khoát tu tiến, thì tương lai phần hồn sẽ được cứu rỗi. Mỗi mỗi đều do công thực hành và dứt khoát của chính con, mới giải quyết được trận đồ tâm linh đang bị bao vây bởi sự tham dục.

Chúng con đang sống trong một xứ tràn đầy điện năng của vũ trụ ban chiếu, vậy các con phải dứt khoát tu tiến thì mới có cơ hội hội nhập với thanh quang của trung tâm sinh lực cần khôn vũ trụ mà tiến hóa. Tu thì phải dứt khoát, nhiên hậu mới có cơ hội đạt tới sự thanh nhẹ, hướng về thanh tịnh, thì mới có cơ hội sống trong ánh sáng vô cùng tận của đại bi. Trược hay thanh là do ta mà thôi. Dứt khoát thì từ trược sẽ trở về thanh. Nếu không dứt khoát thì thanh sẽ trở về trược, thiên đàng địa ngục do tâm là vậy. Nghiêm luật của trời đất hỗ trợ cho phần hồn tiến hóa tới cõi vô sanh bất diệt. Hiểu được nguyên lý này thì sẽ an tâm tu bất cứ ở nơi nào.

Tại VN, hiện tại tài liệu tu học đều đầy đủ. Mục Bé Tám nhắc nhở hàng tuần để cho mọi người tự thức và tránh sự ngu ý lải sai đạo pháp. Phù hiệu đeo trước ngực cũng đều là nhắc nhở tâm thức phải tu đúng đường lối, hòa hợp với căn khôn vũ trụ Nhật Quang Phật và Nguyệt Quang Phật đều tận độ đầy đủ cho người VN hướng về sự

thanh nhẹ, tận độ mà tu tiến. Chỉ sợ thiếu tâm thành thật, chứ không sợ thiếu tài liệu. Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp giúp cho hành giả tự khai triển trực giác, mà tự học kinh vô tự trong chu trình tiến hóa. Tu là giải nghiệp tâm, chứ không phải tu để so đo từ chút. Mỗi người đều có sự nhìn thấy, nghe hiểu, nói năng động tịnh, toàn là tự động, cấu trúc bởi siêu nhiên mà hình thành. Không thiếu một món gì, chỉ có thiếu tu thì khó giải sự ô trược của nội tâm mà thôi. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Câu hỏi:

Kính thưa Thầy, có một bạn đạo kiểm soát Pháp Luân Thường Chuyển cho những bạn đạo khác, một tay để phía sau ót và một tay để ở bụng hành giả đó, để xem điễn lên xuống. Làm như vậy có đúng hay không ?

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Manila, ngày 27 tháng 3 năm 1998

V con,

Muốn kiểm soát Pháp Luân Thường Chuyển để tay nơi bụng, xem hơi hít vô có bị gián đoạn hay là không? Cần kiểm soát hơi thở hành giả làm đúng thì sẽ có điễn phát triển ngay trung tim bộ đầu xuất phát đi lên. Chỉ cần để tay nơi bụng để kiểm soát là đủ rồi, không cần để tay sau ót. Hành giả làm đúng, tự động luồng điễn sẽ xuất phát từ trung tim bộ đầu hoà hợp với điện năng của căn khôn vũ trụ mà tiến hóa. Hành giả là người tự thấy rõ hơn ai hết. Không nên nghe lời người không hành, phê bình điễn là sai. Có hành có cảm thức mới là đúng. Vị trí của hành giả là tự tiến tự đạt mà thôi. Đó là luật quân bình của Trời Đất. Không cho và không mượn được.

Lương Sĩ Hằng

LÀNG VÔ VI : Khu Đất Dành Riêng Cho Bạn Đọc

Làng Vô Vi được thành lập là do nhu cầu của bạn đọc muốn đóng góp bài vở vào LED Weekly. Thơ, văn, cảm tưởng v.v... của các bạn gửi về LED Weekly sẽ được đăng lên theo thứ tự.

Ngộ Pháp

Ngày xưa lên núi xuống non,
Tâm sư học đạo, khó công vô cùng.
Đôi khi đổi lấy cực hình,
Được ban thời pháp, mừng hơn bạc vàng.
Đời nay Trời Phật ân ban,
Vô-Vi Pháp-Lý, đành rành trao tay.
Minh sư soi sáng sửa sai,
Còn chờ chi nữa, chẳng mau thực hành.
Chỉ tâm tu học sửa mình,
Hương đăng thấp sáng, rõ ân Cha Trời.
Long-Hoa Bản Hồ tên đề,
Thượng-Nguồn Thánh-Đức một nhà chung vui.
Kính bái,
Như Mai

Tiếng Đàn Tâm

Vì mong gởi bạn tiếng đàn tâm
Tôi viết bài Thơ để bạn ngâm :

Đường Đạo mệnh-mông tri-kỷ vắng
Biết ai là kẻ khách tri-âm ?
Tiếng đàn reo-rắc bản quy-nguyên
Thôn-thức, bạn ơi ! những ước-nguyên ...
Năm tháng trôi hoài không trở lại
Mây bay nhìn ngắm nhớ ai quen !
Tôi viết bài Thơ đến mỗi tuần
Bạn hiền ngâm nhớ lại càng thân ;
Tiếng đàn vang nhắc duyên Trời độ
Dư-hưởng rung lên chuyển hóa vắn.
Theo tiếng đàn tâm thanh-thoát bay
Chín phương trầm bổng những âm-giai,
Ngân lên tiếng hát duy-linh đó ...
Bạn có nghe chăng buổi sáng nay ?
Tôi viết bài Thơ để bạn ngâm
Những khi thư-thái nhớ dư-âm
Phím đàn Ai dạo trong thiền-thức
Tôi đã ghi vào bên nội-tâm !

*Toulouse, ngày 4-03-1998,
Kính bút,
Trịnh Quang Thắng*

VÔ VI VÒNG QUANH THẾ GIỚI

Liên Hội Ái Hữu Vô Vi Quốc Tế và VMP

Thông Báo: v/v Thiên Ca Úc Châu và Cairns Tour:

Quý bạn đạo đã ghi tên tham dự Thiên Ca Úc Châu và Cairns Tour xin liên lạc gấp về:

Sydney: Anh Trần Đức Thanh
email: tdtran@ozmail.com.au
htran@nppsparr.telstra.com.au

Melbourne: Anh Cách và Anh Hiếu
email: nguyendc@ozmail.com.au
nthieu@ozmail.com.au

Perth: Anh Kiệt và anh Vinh
email: luckyaus@iinet.net.au
maxle@dph.uwa.edu.au

Trần Bình Kiệt
VMP Úc Châu
28/03/98

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved